

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE ANTWERPEN VAN 12 JUNI 2019

Inzake het Openbaar Ministerie en

BURGERLIJKE PARTIJ(EN) :

A. A.

geboren te Antwerpen (Merksem) op X

wonende te X, X, ter terechtzitting verklarende woonachtig te zijn te X, X, doch adreskiezende bij Mr. M. S., advocaat te X, X

burgerlijke partij, bijgestaan door Meester S. M., advocaat te Antwerpen.

Het gerechtelijk onderzoek werd geopend door de burgerlijke partijstelling van A. A., voor en namens wie is verschenen mr. V. C. loco Mr. M. S., advocaat te Antwerpen en kantoorhoudende te X, X, woonstkiezend ten kantore van voormeld advocaat, bij akte verleden door onderzoeksrechter C. V. W. te Antwerpen, op 22 juni 2016, het onderzoek geopend zijnde ingevolge deze alstelling als burgerlijke partij voor wat betreft de tenlastelegging A.

tegen BEKLAAGDE(N) :

J. V.

RRN X

geboren te Lommel op X

met dienstadres te X, X

van Belgische nationaliteit

beklaagde, bijgestaan door Meester E. I., advocaat te Diest.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A

als openbaar officier of ambtenaar, bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht, te weten als (hoedanigheid dader), in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld te hebben gebruikt of doen gebruiken, met name tegen (identiteit slachtoffer), geboren te (geboorteplaats (in geval het slachtoffer minderjarig is)), op (geboortedatum (in geval het slachtoffer minderjarig is)), met de omstandigheid dat

de gewelddaden een ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid van meer dan vier maanden ten gevolge hebben gehad, (art. 257, 266, 392, 398 en 400 lid 1 Sw)

J. V. (de eerste),
te Antwerpen op 10 juni 2016

PROCEDURE

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank van 21 november 2018, waarin verzachtende omstandigheden werden aangenomen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Voorafgaandelijk : aanvulling tenlastelegging A

Gelet op de verwijzingsbeschikking van de Raadkamer, de gegevens van het strafdossier en de toelichtingen ter zitting dient tenlastelegging A in de dagvaarding als volgt te worden aangevuld :

"als openbaar officier of ambtenaar, bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht, te weten als politieambtenaar, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld te hebben gebruikt of doen gebruiken, met name tegen A. A. geboren te Antwerpen op X. met de omstandigheid dat de gewelddaden een ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid van meer dan vier maanden ten gevolge hebben gehad, (art. 257, 266, 392, 398 en 400 lid 1 Sw.)

J. V. (de eerste),

te Antwerpen op 10 juni 2016"

Wat betreft de "exceptio obscuri libelli"

Het gegeven dat de hoedanigheid van beklaagde (politieambtenaar) en de identiteit van het slachtoffer niet werden vermeld in de dagvaarding (die in casu als een loutere dagstelling dient te worden aangemerkt), impliceert geenszins dat er sprake zou zijn van een exceptio obscuri libelli (zoals in besluiten wordt voorgehouden door beklaagde) die de onontvankelijkheid van de strafvordering tot gevolg zou hebben. Voormelde gegevens werden duidelijk en correct vermeld in de verwijzingsbeschikking van de Raadkamer, zodat beklaagde geenszins kan voorhouden, niet of onvoldoende precies te weten wat hem ten laste wordt gelegd en waarop hij zich dient te verdedigen.

Wat betreft de beweerdelijke schending van de redelijke termijn in strafzaken

Beklaagde stelt in besluiten dat er sprake zou zijn van een schending van de redelijke termijn in strafzaken die zou dienen te leiden tot de onontvankelijkheid van de strafvordering.

De rechtbank stelt vast dat de eerste beschikking tot mededeling van de onderzoeksrechter dagtekent van 13 september 2017. Gelet op de verzoekschriften tot bijkomend onderzoek, neergelegd door de raadslieden van de burgerlijke partij en van beklaagde werd de zaak op de zitting van de Raadkamer van 18 april 2018 onbepaald uitgesteld door de Raadkamer. Na het uitvoeren van bijkomend onderzoek volgde een tweede beschikking tot mededeling van de onderzoeksrechter op 12 september 2018. Bij beschikking van de Raadkamer van 21 november 2018 werd tweede inverdenkinggestelde N. L. voor tenlastelegging A buiten vervolging gesteld, terwijl beklaagde voor deze tenlastelegging naar de correctionele rechtbank werd verwezen. Vervolgens werd de zaak vastgesteld op de zitting van deze kamer en rechtbank van 13 februari 2019, waarop met akkoord van beklaagde en de burgerlijke partij conclusietermijnen werden bepaald. De zaak werd voor in voortzetting gesteld op de zitting van 8 mei 2019 voor behandeling.

De rechtbank is van oordeel dat het dossier een normale (procedurele) voortgang kende en dat er geen sprake is van een schending van de redelijke termijn in strafzaken. Er is geen reden om uit dien hoofde te besluiten tot de onontvankelijkheid van de strafvordering.

Wat betreft de beweerdelijke schending van de rechten van verdediging

Beklaagde stelt in besluiten dat de rechten van verdediging geschonden zouden zijn doordat A. A. geen gevolg gaf aan zijn uitnodiging met het oog op een confrontatie met beklaagde.

Bij verzoekschrift conform art. 61 quinquies en 127, § 3 Sv. van 17 april 2018 verzocht beklaagde om een confrontatie met enerzijds N. L. en anderzijds burgerlijke partij A..A.. De onderzoeksrechter verzocht de politiediensten vervolgens, over te gaan tot bijkomend onderzoek zoals gevraagd in dit verzoekschrift.

Op 4 juni 2018 vond een confrontatieverhoor plaats beklaagde en N. L.. A. A. werd schriftelijk uitgenodigd met het oog op een confrontatieverhoor, doch gaf hieraan geen gevolg.

De rechtbank is van oordeel dat de rechten van verdediging niet geschonden zijn door het loutere feit dat A. A., na te zijn uitgenodigd voor een confrontatieverhoor, geen gevolg gaf aan deze uitnodiging. Beklaagde was in de gelegenheid om betwisting te voeren omtrent alle elementen van het strafdossier (daarin begrepen de verklaringen van de burgerlijke partij) en maakte daar ook effectief gebruik van, zowel tijdens het gerechtelijk onderzoek als nadien, in besluiten en ter zitting.

Ten gronde

Op 10 juni 2016 begaf de lokale politie Antwerpen zich naar de X te Antwerpen op basis van de melding dat de oproeper achtervolgd zou worden door een groepje van 10 jongeren. Ter plaatse kon geen slachtoffer worden aangetroffen. De verbalisanten zagen wel een tiental jongeren die het op een lopen zetten in verschillende richtingen. Op 10 juni 2016 werd lastens verschillende betrokkenen (onder wie A. A.) een proces-verbaal opgemaakt wegens ongewapende weerspanningheid.

Op 21 juni 2016 legde de raadsman van A. A. klacht met burgerlijke partijstelling neer tegen onbekenden wegens onder meer slagen of verwondingen in de zin van art. 400, lid 1 Sw. Hierin werd verwezen naar enerzijds de politiemann die A. intercepteerde op 10 juni 2016 en anderzijds de politiemann die hem alsdan een schop toebreacht terwijl hij op de grond lag.

Op 20 september 2016 bevestigde A. de klacht met burgerlijke partijstelling. Hij stelde dat de medische gevolgen van de feiten bijzonder zwaar waren en een intensieve medische nabehandeling vereisten. De letsels waren nog niet geconsolideerd. Hij beschreef de politiemann die hem staande had gehouden als

een man van 30 à 32 jaar oud die kaal was en een stoppelbaardje had. De politieman die hem een stamp had gegeven toen hij al op de grond lag betrof een grote persoon van wie hij het gezicht niet had gezien.

Op 12 december 2016 verklaarde N. L. dat hij A. geïntercepteerd had en dat beiden op de grond waren terecht gekomen. Hij had enige dwang moeten gebruiken om A. te boeien maar ontkende hem op enigerlei ogenblik te hebben geslagen of enig dreigement te hebben geuit. Op het moment dat L. en A. op de grond lagen en A. terug probeerde recht te komen, kwam een politieman voorbij die naar het hoofd van A. trapte. L. had toen het gevoel dat het een doelbewuste stamp naar het hoofd van A. was. Het klonk als een vrij harde stamp waarbij het hoofd van A. geraakt werd door de bovenkant van de schoen van degene die stampte. In eerste instantie reageerde A. niet op de trap tegen zijn hoofd maar later begon hij te klagen over zijn oog en vroeg hij voortdurend om daarnaar te kijken.

Na de feiten werd L. - nog steeds volgens zijn verklaring- opgebeld door beklaagde V., dewelke hem zei dat hij degene was die de trap aan A. had gegeven en vroeg om erop te letten dat hetgeen in de processen-verbaal werd vermeld op elkaar afgestemd zou zijn. Achteraf bekeken dacht L. dat V. bedoelde dat L. niet zou schrijven dat het om een opzettelijke trap ging maar de versie van V. zou volgen dat hij tegen het hoofd van A. gestruikeld was. V. sprak zelf wel over een trap maar insinueerde dat de verdachte tegen zijn been gevallen zou zijn. Hij informeerde naar de medische toestand van A. en moest echt op zoek zijn geweest naar L. om contact te leggen, hetgeen er volgens L. op wees dat V. niet gerust was in de gevolgen van zijn trap. L. kreeg achteraf wroeging over het feit dat hij zich bij zijn vermeldingen in het proces-verbaal inzake weerspanningheid (AN.41.LB.070966/16) had laten leiden door V. en had zich op 14 juni 2016 aangeboden bij commissaris S. omdat hij hierop wenste terug te komen.

Geconfronteerd met de aanpassing die inzake proces-verbaal AN.43.LB.073040/16 (en de bijlagen ervan) werd doorgevoerd in het ISLP-systeem, bevestigde L. dat hij de aanvankelijke versie die hij had genoteerd onder morele druk van beklaagde V. (en waarbij deze werd vrijgepleit) had aangepast. L. had zelf geen deel aan de verwondingen die A. had opgelopen en vreesde dat hij hiervoor de schuld zou krijgen door beklaagde V. verder uit de wind te zetten.

Beklaagde V. verklaarde op 14 december 2016 dat L. erin geslaagd was om A. vast te grijpen toen V. ter hoogte van hen beiden kwam. L. zou A. naar links hebben gezwaaid, waardoor A. voor de voeten van V. terecht zou zijn gekomen. V. zou A. vervolgens per ongeluk geraakt hebben met zijn scheenbeen. Hij was er tegen gebotst, had omgekeken en was verder gelopen. V. had L. geen slagen zien toedienen aan A.. Beklaagde V. bevestigde dat hij L. na de feiten contacteerde om te zeggen dat hij degene was die met A. in contact was gekomen, maar ontkende dat hij L. had gevraagd om diens versie van de feiten af te stemmen op deze van V..

Op 4 juni 2018 vond een confrontatieverhoor tussen beklaagde V. en N. L., waarbij de reeds eerder ingenomen standpunten omtrent hetgeen zich had voorgedaan tijdens en na de feiten grotendeels bevestigd werden. Gevraagd of L. de kledij kon beschrijven die V. droeg op het ogenblik van de feiten, antwoordde L. dat hij zich zwarte schoenen en een donkere broek herinnerde. Het was mogelijk dat dit een uniformbroek en schoenen waren; L. zag enkel de onderbenen van de betrokkene die in aanraking kwam met het hoofd van A..

Dr. V. N., die werd aangesteld als deskundige om A. A. te onderzoeken, concludeerde in zijn verslag dat deze op de dag der feiten traumatische letsels had opgelopen. Het ging om kneuzingen in het gelaat en ter hoogte van het linkeroog. Er was een belangrijke zwelling aan het linker bovenste ooglid, alsook een traumatische ruptuur van de oogbol achteraan met glasvochtinarceratie ter hoogte van de achterpool, wijzend op stomp trauma rechtstreeks op de oogbol zelf.

In besluiten en ter zitting worden de feiten onder tenlastelegging A (zoals hoger aangevuld) in hoofddorde betwist door beklaagde, bij monde van zijn raadsman. Voor het geval de rechtbank de feiten bewezen zou verklaren gaat beklaagde ter zitting akkoord met gebeurlijke probatievevoorwaarden die de rechtbank zou koppelen aan een bestraffing met probatie-uitstel.

De rechtbank oordeelt dat de feiten onder tenlastelegging A lastens beklagde afdoende bewezen zijn op basis van de gegevens van het strafdossier, waaronder :

- de verklaringen van het slachtoffer, in de mate waarin hij verklaarde dat hij na zijn initiële interceptie een trap tegen zijn hoofd kreeg van een andere politieman dan degene die hem geïntercepteerd had;
- de verklaringen van N. L. tijdens diens verhoor op 12 december 2016, in de mate waarin hij verklaarde dat een persoon die later beklagde V. bleek te zijn een stamp gaf op het gezicht van A. en deze stamp omschreef als een vrij harde (en hoorbare) stamp waarbij A. geraakt werd door de bovenkant van de schoen van de betrokkene;
- het gegeven dat beklagde V., die L. na de feiten contacteerde, zich blijkens de terzake geloofwaardige verklaringen van L. kenbaar maakte als degene die een trap aan A. had gegeven en suggereerde dat L. zijn verklaringen op die van V. zou afstemmen;
- de aard en ernst van de verwondingen van het slachtoffer en de bevindingen van deskundige Dr. V. N. betreffende deze verwondingen;
- de verklaringen van beklagde in de mate waarin hij toegaf dat hij de persoon was die (op het ogenblik waarop L. en A. zich op de grond bevonden) in contact was gekomen met het hoofd van A..

Mede gelet op de verklaringen van N. L. omtrent de handelingen van beklagde (zowel tijdens de feiten als nadien) en de bevindingen van de deskundige missen de verklaringen van beklagde naar het oordeel van de rechtbank iedere geloofwaardigheid in de mate waarin hij voorhoudt dat zijn onderbeen per ongeluk in aanraking zou zijn gekomen met het hoofd van A..

Het gegeven dat A. op zeker ogenblik aan de Dienst Intern Toezicht gewag maakte van een politieman met een fluogeel vestje terwijl beklagde geen fluo vestje zou hebben gedragen, is geenszins van aard, twijfel op te leveren omtrent de identiteit van de politieman (zijnde beklagde V.) die slagen of verwondingen toediende aan A. terwijl L. en A. zich op de grond bevonden. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat op het ogenblik van de thans voorliggende feiten naast L. en A. slechts beklagde aanwezig was.

Bestrafing :

Bij het bepalen van de op te leggen straffen en hun maat, wordt rekening gehouden met de concrete aard, ernst en omstandigheid van de feiten, met de persoonlijkheid van beklagde en met zijn strafrechtelijke voorgaanden.

Beklagde liep een veroordeling op door de politierechtbank maar heeft geen correctionele voorgaanden.

De feiten zijn ernstig en geven onder meer blijk van een gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van anderen.

Het opleggen van de hierna bepaalde gevangenisstraf is noodzakelijk om beklagde te wijzen op de ernst van zijn handelingen en hem ertoe aan te zetten, zich in de toekomst te beteren.

Gelet echter op het gunstige strafverleden van beklagde, zijn kans op verbetering en maatschappelijke re-integratie zal de rechtbank de uitvoering van de gevangenisstraf met probatie-uitstel opleggen, mits naleving van de hierna bepaalde probatievoorwaarden.

Om de preventieve werking van het uitstel zo lang mogelijk te laten duren, wordt het uitstel wat de gevangenisstraf betreft opgelegd voor een periode van vijfjaar.

Deze bestraffing beantwoordt het best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.

BEOORDELING OP BURGERECHTELIJK GEBIED

Wat betreft burgerlijke partij A. A.

Voormelde burgerlijke partij vordert een materiële schadevergoeding van 14.422,40 euro (meer interesten), dewelke samengesteld is uit de volgende componenten :

verplaatsingskosten :	300,00 euro;
administratiekosten :	250,00 euro;
tijdelijke persoonlijke ongeschiktheid :	4.426,40 euro;
tijdelijke huishoudelijke ongeschiktheid :	686,00 euro;
blijvende persoonlijke ongeschiktheid :	8.760,00 euro;
totaal :	14.422,40 euro

Daarnaast vraagt hij ex aequo et bono een morele schadevergoeding van 5.000 euro (meer interesten).

Tenslotte vraagt voormelde burgerlijke partij, conform het deskundig verslag van Dr. V. N. een voorbehoud te verlenen voor enerzijds elke traumatische evolutie aan het linkeroog onder meer ook in verband met druppeltherapie en anderzijds de onderhoudsbehandeling druppeltherapie voor traumatische hypertensie aan het linkeroog blijvend.

Beklaagde formuleert in besluiten of ter zitting geen (cijfermatige) opmerkingen bij de vorderingen van voormelde burgerlijke partij. Op basis van de gegevens van het strafdossier, de cijfermatige verantwoording in de besluiten van de burgerlijke partij, de bijgebrachte stukken en de bevindingen van Dr. V. N. is de rechtbank van oordeel dat de vordering van voormelde burgerlijke partij gegrond is en kan worden toegekend, meer de interesten zoals hierna bepaald. Ook het gevraagde voorbehoud kan worden verleend.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 162,162bis, 185,194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek,

artikelen 11,12,14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, artikel 1 van de wet van 5 maart 1952,

Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek, artikelen 1, 8 en 9 der wet van 29 juni 1964,

en bij toepassing van de artikelen 25, 66, 99bis, 257, 266, 398 en 400 lid1 van het Strafwetboek.

UITSPRAAK

De rechtbank vonnissende op tegenspraak opzichtens J. V. en de burgerlijke partij.

Vult de tenlastelegging A aan zoals hiervoor bepaald.

Op strafgebied

Veroordeelt J. V. voor de feiten van de tenlastelegging A (zoals hoger aangevuld) :

tot een gevangenisstraf van 4 jaar.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis zal worden uitgesteld gedurende 5 jaren vanaf heden wat betreft deze gevangenisstraf,

mits naleving van de volgende probatie-voorwaarden :

1. geen strafbare feiten plegen.
2. een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitieassistent die met de begeleiding is belast.
3. gevolg geven aan de oproepingen van de probatiecommissie en aan die van de justitieassistent die met de begeleiding is belast.
4. het volgen van een cursus agressiebeheersing.

Veroordeelt J. V. tot betaling van :

een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.

een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 53,58 EUR.

een bijdrage van 1 maal de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 1 maal 200,00 EUR ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en occasionele redders

de kosten van de strafvordering en begroot deze in hoofde van beklaagde op 992,92 EUR.

Op burgerlijk gebied

Wat betreft burgerlijke partij A. A.

Verklaart de vordering van voormelde burgerlijke partij ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt beklaagde tot betaling van een som van NEGENTIENDUIZEND VIERHONDERD TWEEENTWINTIG EURO en VEERTIG CENT (19.422,40 EUR) aan voormelde burgerlijke partij, meer de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet op een bedrag van 5.000 euro sedert 10 juni 2016 tot heden, meer de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet op een bedrag van 5.662,40 euro sedert 8 januari 2017 tot heden, meer de vergoedende interesten aan de wettelijke

interestvoet op een bedrag van 8.760 euro sedert 10 augustus 2017 tot heden en meer de gerechtelijke interesten aan de wettelijke interestvoet op voormeld bedrag van 19.422,40 euro vanaf heden tot de dag der algehele betaling en de kosten.

Veroordeelt beklagde tevens tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van DUIZEND DRIEHONDERDTWINTIG EURO (1.320 EUR) aan voormelde burgerlijke partij.

Verleent voorbehoud voor enerzijds elke traumatische evolutie aan het linkeroog onder meer ook in verband met druppeltherapie en anderzijds de onderhoudsbehandeling druppeltherapie voor traumatische hypertensie aan het linkeroog blijvend.

Wijst het anders- en/of meergevorderde af.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC1: - P. E., rechter en uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 juni 2019 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier S. V. H..